

Naše základní i mateřská škola se opět otevřela 25.května....nastoupily téměř všechny děti...musíme dodržovat přísná hygienická opatření...všechny akce do konce školního roku jsou zrušeny...

Příběh nekončí, JSME SPOLU ve škole i na dálku...

Budme na sebe pyšní. Zvládli jsme tuto nelehkou dobu **všichni společně** se ctí. Zcela nová situace, kterou nikdo z nás nikdy nezažil, se kterou jsme se museli vypořádat, jak to nejlépe šlo. Nebylo to jednoduché, ale dokázali jsme to.

Děkuji vám rodičům za to, že jste tak zodpovědně převzali roli učitelů a svým dětem jste dokázali pomáhat, jak jste nejlépe uměli. Oceňuji velmi dobrou spolupráci, bez které by to nefungovalo.

Vám dětem pak děkuji za to, že jste výborně zvládly učení na dálku. Respektovaly jste, že to nejsou prázdniny, ale pokračování v učení i když hodně jinak. Četly jste, psaly, počítaly, vyhledávaly a zpracovávaly informace, s p. učitelkami a s ostatními spolužáky jste se setkávaly při videohovorech nebo jste komunikovaly po telefonu a dělaly jste mnoho dalšího, jen abyste vše zvládly co nejlépe. A podařilo se, dobrá práce. Ten, kdo potřeboval techniku, využil naší nabídky a zapůjčil si pro svoji domácí výuku školní notebook.

A velké poděkování samozřejmě patří paní učitelkám, protože ze dne na den naběhnout na zcela jiný režim, nebylo lehké. Všechny jsme se učily za pochodu novým možnostem, abychom dětem i rodičům co nejlépe přiblížily, jak pracovat doma. Tak, abychom děti nepřetěžovaly, ale zároveň aby učení na dálku mělo smysl. Snažily jsme se být dětem i rodičům dobrými průvodci. Svoji práci jsme stále zdokonalovaly, vylepšovaly. Namlouvaly zvukové zprávy, točily videa, vyhledávaly vhodné odkazy k procvičování či vysvětlení učiva, setkávaly se s žáky v online prostředí.

A teď, když se téměř všichni žáci vrátili do školy, jsme se přesvědčily, že toto všechno mělo smysl a že opravdu nikdo doma nezažáhal. Z výsledků společné práce máme radost.

A protože nebyla v provozu ani mateřská škola ani školní družina a paní učitelky jsou velmi zručné, proměnily se na určitý čas ve švadlenky a jejich novou pracovní náplní bylo šití roušek. Všichni jsme je nabízeli zdarma našim občanům a část jsme si ponechali pro naše zaměstnance a děti. Paní vychovatelka

vyrobila originální dárečky pro budoucí prvňáčky a zbyl čas se také podívat do kabinetů, skladů, šuplíků a ponechat zde jen to důležité a potřebné.

Věděli jsme, že by bylo fajn co nejrychleji obnovit vaření pro cizí strávníky. Chtěli jsme tak pomoci našim starším občanům. Hygienické podmínky byly velmi přísné, ale nakonec paní kuchařky mohly začít vařit... Mimo jiné jsme zakoupili menuboxy, protože jinak vydávat obědy nebylo možné a výdejním místem se stalo okno školní jídelny. A čeho si velmi cením, je, že ve spolupráci s panem starostou, který zapůjčil obecní automobil, bylo možné rozvážet obědy pro naše důchodce, protože pro ně byla tato doba velmi složitá a náročná.

A samozřejmě máme umyté, vydrhnuté, uklizené, vyklizené, vytříděné, vydesinfikované všechno od sklepa až po půdu a za to patří dík komu jinému, než paní uklízečkám.

Když to tak shrneme, přinesla tato nelehká doba kromě nejistoty a strachu i nové výzvy, nová poznání, nové zkušenosti. Tak si do budoucna držíme palce, ať to vždy **společně** zvládneme.

Věra Burianová, ředitelka školy